

[Socialministeren.]

muntring til at påbegynde og gennemføre revalideringen. Det er jo en erfaring, der daglig gøres af praktikerne i det sociale arbejde, at en ødelagt økonomi kan gøre det næsten håbløst at rette et nødstedt menneske op, selv om den gode vilje er til stede.

Den foreslåede regel om underholdshjælp tager sit forbillede i bestemmelserne i forsøgsloven om hjælp til tuberkulose- og polioramte. Disse bestemmelser har stået deres prøve i revalideringsarbejdet for to specielle grupper af handicappede, og erfaringerne har været så gode, at jeg finder det rigtigt at gå videre ad denne vej.

Lovforslaget indeholder de nødvendige garantier mod, at hjælpen anvendes i for vidt omfang. Hjælpen kan kun ydes, når der fra invalideforsikringsretten, vedkommende amsrevalideringskontor eller en anden dertil særligt udpeget myndighed, der sidder inde med speciel sagkundskab, foreligger erklæring om, at der er iværksat erhvervsmæssig revalidering i lovens forstand. Endvidere følger hjælpen de sædvanlige retningslinjer for de sociale udvalgs administration af forsorgsydelse, bl. a. med hensyn til anke og revision.

Lovforslaget lægger afgørende vægt på, at der gøres en effektiv indsats for at bringe de erhvervshæmmede tilbage til — eller ind i — arbejdslivet.

Det endelige mål med revalideringen må jo først og fremmest være den erhvervshæmmedes placering i normalt arbejde. Enhver anden løsning må i og for sig erkendes at være en dårligere løsning. Desværre kan målet ikke nås i alle tilfælde, og det er vigtigt ikke at glemme dem, der ikke kan gå ud i det åbne arbejdsmarked. Men vejen ud i det normale arbejdsliv må banes for de flest mulige. Hertil kræves praktiske, veluddannede medarbejdere, der har den rigtige kontakt med arbejdslivets rytme og forståelse både for arbejderes og arbejdsgiveres synspunkter. Samtidig er det helt afgørende, at både arbejderne og arbejdsgivernes organisationer er sig deres samfundsmæssige ansvar bevidst og aktivt går ind i arbejdet.

Jeg ved, at det overalt i arbejderkredse forstås, at den bedste form for kammeratskab på arbejdspladsen kommer til udtryk,

når den, der blev slået ud, på ny kan bydes velkommen i de arbejdendes rækker. Der er her tale om en solidaritet, som yder en bedre tryghed under arbejdet end selv den bedste understøttelsesordning. Og jeg ved, at der på arbejdsgivernes side er en stadig voksende erkendelse af, at vi ikke har råd til at undvære den værdifulde indsats, der kan ydes af medarbejdere, som er handicappet på et eller andet område. Jeg har mere end én gang hørt arbejdsgivere fremhæve netop en handicappet medarbejder som en af virksomhedens mest stabile folk.

I det foreliggende lovforslag er både arbejdsanvisningens og hovedorganisationernes betydning for revalideringsarbejdet understreget. Efter forslaget § 14, stk. 3, varetages erhvervsvejledning og arbejdsanvisning for erhvervshæmmede af den offentlige arbejdsanvisning i forbindelse med de amsrevalideringskontorer, der foreslås oprettet. Der tilvejebringes herved lovgrundlag for en ordning, som — i fortsættelse af det fortrinlige arbejde, der allerede er ydet ved en række arbejdsanvisningskontorer — kan sikre, at anvisningen og vejledningen er effektiv og smidig. Kontakten med den erhvervshæmmede må optages på det tidligst mulige tidspunkt og anvisning af arbejde finde sted så vidt muligt i direkte forbindelse med afslutningen af hospitalsbehandling og eventuel senere optræning eller oplæring.

Den foreslåede regel i § 9 om fortrinnsadgang for invaliderede til visse beskæftigelser i offentlige institutioner eller til visse former for selvstændig virksomhed skulle kunne blive et virksomt middel i arbejdsanvisningens bestræbelser for at fremskaffe arbejde og kan forhåbentlig også virke som en spore for det øvrige arbejdsmarked til i højere grad at anvende invaliderede på særlige poster, hvor de kan gøre fuldt så god fyldest som den, der ikke er handicappet.

Arbejdsmarkedets organisationer vil efter lovforslaget få repræsentanter både i de lokale revalideringsudvalg og i det centrale samordningsudvalg. Der er her tale om både at udnytte den sagkundskab med hensyn til arbejdsmarkedets forhold, som disse repræsentanter vil sidde inde med, og at give stødet til en oplysende virksomhed i arbejder- og arbejdsgiverkredse.